

skal jeg ikke bruge det. Det stiller sig saaledes for en Leegmands Forstand, og jeg har hidtil ikke kjendt Andet end, at, naar en Ting ikke er sand, saa er den usand.

Formanden: Det ærede Medlem vil let bringes til at indse Rigtigheden af, hvad jeg har sagt. Det er ikke utilstedeligt overhovedet at bruge dette Ord; men at sige om en Modstander i Thinget, at den af ham fremsatte Paastand er usand, det er utilstedeligt.

Kjær: Jeg agter ikke at forfølge denne Strid med den ærede Formand; men det er mig om at gjøre, at det bliver klart fremhævet, om det ærede Medlem indenfor Forretningsordenens Omraade kan gjøre den Paastand gjældende, enten overfor Enkelte eller overfor Mange, at Dette eller Dint har fundet Sted, og kan komme med den bestemte Udtalelse, at de Herrer ikke have forlangt af deres Vælgere en Godkjendelse af det Skridt, de sidst gjorde, nemlig at negte Finantsloven. Det ærede Medlem fremsætter den bestemte Paastand, at Ingen af de 53, som sidst forlode denne Sal efterat have negtet Finantsloven, har forlangt Godkjendelse hos sine Vælgere af det af ham gjorte Skridt. Men da paaستاar jeg, at jeg i det Mindste for mit Bedkommende har forlangt denne Godkjendelse; og at jeg sidder her i Dag, er dog et Bevis for, at mine Vælgere have godkjendt det af mig gjorte Skridt. Og, for saa vidt jeg tør tro, hvad den ene og den anden Side af Pressen har refereret, saa er der Grund til at antage, at Mangfoldige have forlangt denne Godkjendelse. Men hvad der under alle Omstændigheder ikke er Tvivl om, det er, at Vælgene rundt om i Landet have vidst, hvad det gjaldt og hvad det dreiede sig om, og hvorvidt Kandidaten overfor Finantsloven stod som Den, der havde negtet den. Jeg tvivler paa, at nogen Kandidat et eneste Sted skulde have bundet sig til ikke at gjøre det Samme igjen, for saavidt han fandt det rigtigt. Jeg skal ikke opholde mig længere ved dette specielle Punkt. Jeg skal endnu kun tilføje, at det er besynderligt, naar man tænker tilbage paa den alvorlige Diskussion, vi havde forrige Gang, da vi behandlede Finantsloven, og paa de mange gode Raad, vi fik fra de Herrer ved Vinduet og deres Benner, om endelig ikke at gjøre dette Skridt, idet der blev foreholdt os de mange Fare, Landet var udsat for, naar vi gjorde det, ja jeg tør gjerne sige: de fremmanede Spørgelser ved høi lys Dag, som dog have viist sig og fremdeles ville vise sig

ingenlunde at være tilstede. Nu ere vi komne tilbage. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille) siger jo rigtignok, at vi ere i Mindretal. Jeg kunde ønske at vide, hvorfra det ærede Medlem veed det; jeg i det Mindste veed ikke Noget derom, og det forekommer mig, saa vidt jeg kan skjønne, at de Herrer dog have en Fornemmelse af, at det saakaldte forenede Venstre endnu er i Flertal. Jeg kunde altsaa ønske at vide, hvorpaa det ærede Medlem støtter det, han saa bestemt synes at vide, at vi ere komne tilbage i et mindre Tal, end da vi forlode Salen. Men det Besynderlige er nu, at da det ærede Medlem og hans Benner opdage, at denne Gang vil man ikke negte Finantslovens Overgang til 2den Behandling, saa faar man atter Behreidelse, og jeg kan ikke negte, at for mig kommer det Ordsprog her til Gylbigheid: Lager Du Hatten op, faar Du Prygl, og lader Du den ligge, faar Du det ligeledes. Jeg har ikke været saa saa klar her; men jeg maa tilstaa, at det er mig umuligt at begribe, hvorledes jeg skulde bæse mig ad, naar jeg skulde være de Herrer tilpas, medmindre jeg i alle Stykker vilde gjøre akkurat det Samme som de. Da jeg nu engang er saa uheldig i de fleste Tilfælde at anse det for mindre heldigt for vort Fædreland at faae den Udvikling, som de Herrer arbejde paa at byde os, saa er jeg saa fri at have en fra deres afvigende Mening. At jeg imidlertid til enhver Tid vil gjøre Alt for at mødekomme dem paa Lovgivningens Omraade, hvor jeg kan, er en Selvsjølge, og jeg skulde meget ønske den samme Mødekommen fra de Herrer's Side. Dersom de vare lige saa beredvillige til at vise den Mødekommen, som de fordre af os, tror jeg ogsaa, det vilde gaa anderledes, end det gaar, men ved at behandle Sagerne paa den Maade, som de gjøre, og ved at gjøre os Behreidelser i meget stærke Udtryk — ikke at tale om den Mængde spøgende Variationer, som komme ind i Forhandlingerne for at gjøre den saa meget mere pikant, Noget, som kan være ret heldigt for at bringe Liv ind i Forhandlingen — standses al Overenskomst. Jeg beklager mig ikke over disse Variationer. Jeg synes tværtimod, at det er ret fornøieligt, og jeg skal give det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds den Ros, at han har forspøit os. Jeg hører ham altid med megen Fornøielse, ikke for de klare og gode Grunde, som han giver med Hensyn til den Sag, som er for, men for de pikante Variationer, som han forstaar at kaste ind i Diskussionen, hvilket altid er behageligt for